

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1357/2023
06.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Тодора Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК. бр. 384/21 од 12.04.2023. године и Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 53/23 од 14.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Тодора Крстића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту ЗК. бр. 384/21 од 12.04.2023. године и Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 53/23 од 14.09.2023. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту ЗК. бр. 384/21 од 12.04.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 10 месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара као и да на име трошкова кривичног поступка Основном јавном тужилаштву у Пироту плати износ од 7.380,50 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1. бр. 53/23 од 14.09.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Тодора Крстића и пресуда Основног суда у Пироту ЗК. бр. 384/21 од 12.04.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Тодор Крстић, због повреде закона из члана 485. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни

суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да укине само другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 438. став 2 тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац је навео да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП односно да је оптужба прекорачена на тај начин што је првостепени суд изменио време извршења кривичног дела тако што је уместо времена које је оптужним актом Основно јавног тужиоца у Пироту означено као дан извршења кривичног дела - 07/08.11.2017. године, унео нови датум извршења односно у пресуди стоји да је дело извршено 17/18.11.2017. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела. Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела и кривичне санкције.

По налажењу Врховног суда, иако стоји чињеница да је оптужним предлогом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Пироту Кт.бр.675/18 од 13.12.2021. године, прецизираним 13.12.2022. године, окривљеном стављено на терет да је извршио кривично дело „у току ноћи 07/08.11.2017. године“, а првостепени суд га је огласио кривим да је радњу извршења предузео „у току ноћи 17/18.11.2017. године“, на тај начин суд није прекорачио оптужбу, није повредио ни објективни ни субјективни идентитет оптужбе, јер се по оцени суда ради о очигледној техничкој грешки, а уз то и време извршења дела не представља битно обележје кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика стога су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Указујући у поднетом захтеву за заштиту законитости на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног наводи да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац у захтеву означава наредбу судије за претходни поступак Основног суда у Пироту за претресање 1КП-Пов. бр. 82/18 од 10.09.2018. године, записник о претресању стана и других просторија као и записник о препознавању предмета, при том образлажући истакнуту повреду да је наредба за претресање незаконита јер је наређено претресање просторија и возила које окривљени никада није користио, исти нису његово власништво нити су у његовој државини, што чини и записнике о претресању незаконитим, а сама радња препознавања није обављена у складу са законом с обзиром да су оштећеном приликом препознавања показана само два акумулатора што наведену радњу чини незаконитом.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване, с обзиром да записник о претресању стана и других просторија сачињен на основу наредбе Основног суда у Пироту 1Кпп.-Пов. бр. 82/18 од 10.09.2018. године ни сам по себи а ни према начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку.

Наиме, из списка предмета произилази да је наредба о претресању стана и других просторија донета од стране Основног суда у Пироту 1Кпп.-Пов. бр. 82/18 од 10.09.2018. године у свему у складу са одредбама члана 152. став 1. и члана 155. ЗКП-а, а из записника о претресању стана и других просторија ДП ПУ Пирот - ПС Бела Паланка 1Кпп.-Пов. 82/18 од 10.09.2018. године произилази да је дана 12.09.2018. године извршено претресање стана у Белој Паланци у улици ... број .., по наведеној наредби, да је пре почетка претреса наредба АА предата и исти је поучен да има право да узме адвоката односно браниоца који може присуствовати претресању, а чије присуство исти није захтевао, што је све и констатовано на записнику. Претресање стана обављено је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока који су према констатацији на записнику поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су уз овлашћена службена лица полицијске управе Пирот, Полицијске станице Бела Паланка потписали записник на коме нису констатоване било какве примедбе, а који је држалац стана АА одбио да потпише.

Сходно наведеном, суд налази да је претресање стана и других просторија у конкретном случају у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње. С тога је по оцени овог суда, наредба о претресању као и записник о претресању стана и других просторија законит доказ на коме се пресуда у смислу одредбе Законика о кривичном поступку може заснивати, па су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Осим тога, наводи браниоца да се побијане пресуде заснивају и на незаконитом доказу - записнику о препознавању предмета Ку 24/18 од 21.09.2018. године такође су оцењени као неосновани.

Одредбом члана 100. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. овог Законика. Члан 90. став 1. ЗКП прописује да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице

или предмет, односно његове особине које је описао, показаће му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Из самог записника произилази да је оштећеном ББ показан предмет - акумулатор заједно са четири акумулатора, односно показано му је укупно 5 акумулатора сличних особина онима какве је описао, након чега је исти са сигурношћу потврдио да је један од тих акумулатора његов, те су супротни наводи браниоца окривљеног да је овакав записник незаконит оцењени као неосновани.

Сходно наведеном, записник о препознавању предмета сачињен је у складу са одредбом члана 100. у вези члана 90. ЗКП те су супротни наводи браниоца окривљеног изнети у захтеву оцењени као неосновани.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости бранилац указује да није доказано да је оштећени власник акумулатора који му је враћен од стране ПУ Пирот - ПС Бела Паланка, да је управо тај акумулатор окривљен скинуо и одузео из радне машине власништво фирме оштећеног, као и да ли тај акумулатор одговара конкретној радној машини. Осим тога, сведок полицајац који је вршио претрес није могао да се изјасни где је тачно пронађен предметни акумулатор и оспорио је закључак суда да је окривљени власник онога што је претресано на који начин бранилац чињенично оспорава наводе утврђене у првостепеној пресуди те указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић